

תת"ע 638/06/17 - מדינת ישראל נגד סאפי חג'אזי

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 638-06-17 מדינת ישראל נ' חג'אזי סאפי
בפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סאפי חג'אזי

הנאשמים

הכרעת דין

האישום

כתב האישום מייחס לנאשם עבירות של נהיגה ברכב, שעליו נמסרה הודעת אי שימוש על ידי שוטר, שהוא בוחן תנועה, בניגוד לתנאים שפורטו בהודעת אי השימוש, בניגוד לתקנה 308(ד) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961 ונהיגה ברכב ללא תעודת ביטוח תקפה, בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970.

בהתאם לכתב האישום, ביום 30.4.17, סמוך לשעה 16:55, נהג הנאשם ברכב פרטי, מסוג "סובארו", מ.ר. 1877023, ברחוב סח'נין, החוצה את סח'נין, כשלרכב נמסרה הודעת אי שימוש, ובניגוד לתנאים שפורטו בהודעה, וללא תעודת ביטוח תקפה.

הנאשם כפר בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום.

העובדות שאינן במחלוקת

אין מחלוקת כי הנאשם נמצא נוהג ברכב בסכנין, כשלצידו נוסע, הבעלים של הרכב, מר ג'מאל חג'אזי, והרכב השמיע רעש חזק מהאגזוסט.

המחלוקת

לשיטת המאשימה, הנאשם נהג ברכב שניתנה עליו הודעת אי שימוש. לשיטת ההגנה, לרכב ניתנה הודעת איסור שימוש,

אשר בוטלה טרם ביצוע העבירה הנוכחית, ומכאן שהנאשם לא ביצע כל עבירה.

טיעוני הצדדים

המאשימה גורסת כי לרכב ניתנה הודעת אי שימוש, נוכח ליקויים בטיחותיים שנמצאו בו, לאחר שהבעלים של הרכב נתפס לכאורה נוהג ברכב כשהוא אינו מורשה. זאת, במקביל להודעת איסור שימוש שניתנה לגביו.

לפיכך, הנאשם נמצא נוהג ברכב אשר ניתנה לגבי הודעת אי שימוש.

מנגד, ביקשה ההגנה לזכות את הנאשם מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, לאחר, שלטענתה, התביעה לא הצליחה להוכיח כי הנאשם נהג ברכב שניתנה לגביו הודעת אי שימוש. לשיטתה, ביום 26.3.17 ניתנה למר חג'אזי ג'מאל, הבעלים של הרכב, הודעת איסור שימוש ברכב למשך 30 יום, נוכח ביצוע לכאורה של עבירה של נהיגה בהיותו בלתי מורשה. ביום 29.4.17 הרכב שוחרר ובתחנת משטרת שפרעם לא בוטלה ההודעה. בשל כך יוחסה לנאשם עבירה של נהיגה ברכב שניתנה עליו הודעת אי שימוש, כאשר בפועל הרכב כבר שוחרר. לשיטת ההגנה, ברכב לא נמצאו ליקויים.

הראיות

מטעם המאשימה העידו:

רס"מ חי שטרית (להלן - רס"מ שטרית), עורך הודעת אי שימוש ברכב.

רס"ר קובי אדרי, עורך הזמנה לדין וכתב אישום.

השוטר עלואן בהאא (להלן - השוטר בהאא), עורך מזכר נלווה לדוח תנועה.

באמצעות עדי התביעה הוגשו:

ת/1 - הודעת אי שימוש ברכב.

ת/2 - הזמנה לדין וכתב אישום.

ת/3 - דו"ח עיכוב.

ת/4 - מזכר נלווה לדוח תנועה.

מטעם ההגנה העיד הנאשם בעצמו.

הוגש נ/1 - טופס שימוש לגבי החלטה בדבר איסור מנהלי על שימוש ברכב.

דין והכרעה

לאחר שהאזנתי לטיעוני ב"כ הצדדים, שמעתי את העדים לפני ועיינתי בחומר הראיות, מצאתי כי הוכח לפני, מעבר לכל ספק סביר, כי הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, מהנימוקים שלהלן:

1. השוטרים מסרו עדות מפורטת ומהימנה, המשתלבת זו בזו ומתיישבת עם הראיות שהונחו בפני.

רס"מ חי שטרית, עורך הודעת אי השימוש ברכב (ת/1), מיום 26.3.17, העיד כי ההודעה ניתנה עקב ליקויים בטיחותיים שנמצאו ברכב, בנוכחות הבעלים של הרכב, מר חג'אזי ג'מאל. כן מסר כי ההודעה ניתנה לאחר שמר ג'מאל נתפס יום קודם לכן, כשהוא נוהג לכאורה כשהוא אינו מורשה לנהיגה, ולאחר שימוע שנערך לו לעניין פסילתו.

בהודעה צוין כי יש להחליף צמיגים, אשר אינם תואמים את סוג הרכב ולבצע בדיקת פילטר אויר. בנוסף צוין כי המצבר אינו מחוזק, האגזוסט לא מקורי ומשמיע רעש חריג, וישנן תוספות לאורות דרך. עוד צוין כי רישיון הרכב בוטל ועל הבעלים להביאו למשרד הרישוי לבדיקה לשם החזרתו לכביש וכי בעל הרכב רשאי להעביר את הרכב, לשם ביצוע תיקונים, למוסך הקרוב, עד יום 28.3.17, לצורך תיקון והעברת הרכב טסט.

רס"מ חי שטרית העיד כי מסר את ההודעה לבעל הרכב ביד, זה חתם עליה, ודחה את טענת ההגנה, לפיה, הבעלים של הרכב לא קיבל את ההודעה (עמ' 4 לפרו', ש' 5-7).

2. רס"ר אדרי, עורך ההזמנה לדין וכתב האישום (ת/2), המשמש מזה כ - 3 וחצי שנים בתפקיד סייר, מסר גם הוא עדות מהימנה והתרשמתי כי תיאר נכונה את התרחשות האירועים.

אדרי ציין בדוח כי הרכב נעצר בכביש 805, בכיכר יוסף. כשנשאל, בחקירתו הנגדית, האם כשעצר את הרכב, היה מודע לכך כי הנאשם אינו יודע כי הרכב הורד מהכביש, השיב, כי ההודעה לא הייתה בידו ועל כן, פנה עם הנאשם, למשטרת משגב ובדיקה במחשב העלתה כי הרכב הורד (עמ' 6 לפרו', ש' 11-12).

כשנשאל מדוע ברכב נמצאו רישיונות, בזמן שקיימת לגביו הודעת אי שימוש, השיב: **"אנו לא לוקחים את הרישיון, כשאני מוריד רכב אני לא לוקח לבן אדם את הרישיון, גם לא את רישיון הנהיגה, נותן לו טופס איסור שימוש ברכב והוא מסדר"** (עמ' 7 לפרו', ש' 1-2).

3. השוטר בהאא, אשר ערך מזכר (ת/4), מסר בהגנותו כי אינו זוכר את האירוע, וכי הוא מתבסס על הרשום במזכר. במזכר צוין כי במהלך נסיעה בכביש בסחנין, מכיוון מערב למזרח, הבחין ברכב הנאשם אשר **"עשה רעש חזק מאגזוסט הרכב"**. השוטר עקף את הרכב, בדק את רישיון הרכב ומצא כי קיימת

הודעת אי שימוש.

מזכר זה מתיישב עם עדויותיהם של שני השוטרים אחרים, לפיה, הרכב הורד מהכביש עקב הודעת אי שימוש, ונוכח ליקויים טכניים.

עדויות של הנאשם

3. אציין כי התרשמתי כי גרסתו של הנאשם אינה מהימנה ואין לתת בה אמון.

זאת ועוד, ההגנה לא הציגה כל ראיות לביסוס גרסתה, על אף שהיה עד נוסף לאירוע, הבעלים של הרכב, אשר על פי עדות הנאשם, נסע עמו ברכב בעת האירוע.

הנאשם, בן 20, העיד כי הרכב בו נסע שייך למר ג'מאל חגאזי, אשר מסר לו את מפתחות הרכב. לדבריו, טרם נסיעתו בדק הרישיונות, לרכב היה טסט וביטוח ולא צוינה ברישיון הורדה מהכביש. לדבריו, אין לו אף מסוף לבדוק זאת (עמ' 9 לפרו', ש' 26-27).

בהתאם לעדותו, נסע, עם ג'מאל, חבר ובן משפחה, אותו הוא מכיר היטב (עמ' 10, ש' 28-29), ונהג ברכב שלו בעבר, מטמרה לסחנין.

על אף ההיכרות הקרובה, ונסיעתו עם הבעלים של הרכב, כשנשאל לגבי הודעת אי השימוש מסר הנאשם גרסה, לפיה, כלל לא ידע על הודעת אי השימוש.

כשנשאל מדוע השוטרים עצרו אותו, השיב: **"לא יודע. כתבו במסוף את מספר הרכב, ראו שיש הורדה מהכביש" (עמ' 10 לפרו', ש' 31).** גרסה דומה מסר בתגובתו לדוח עיכוב (ת/3): **"זה לא רכב שלי ואני לא יודע שהרכב בהורדה".**

מעדותו של הנאשם עולה כי זה ניסה בכל כוחו, להוכיח כי כלל לא ידע כי לרכב ניתנה הודעת אי שימוש.

בעדותו, מסר לראשונה גרסה, לפיה, כשנסע עם חברו ג'מאל, עלה על מדרכה בסחנין, "במכללה", והאגזוסט של הרכב נשבר.

כך, כשעומת עם דברי השוטר, שנסע מאחור, לפיהם, שמע רעש חזק מאגזוסט הרכב, ועל כן עצר את הרכב, מסר: **"הלכנו לסחנין לאבו נזי ועליתי על המדרכה ולא יודע מה באגזוז, חפשנו מקום מוכר מכונאי, הלכנו שאלנו אותו.. על האגזוז... אחרי שנשבר האגזוז" (עמ' 11 לפרו', ש' 6-11) ובהמשך: "ליד אבו נזי יש מקום לחלקי חילוף נכנסנו שאלנו כמה עולה אגזוז, חזרנו לטמרה, בחזרה לטמרה תפס אותנו השוטר" (עמ' 11 לפרו', ש' 27-29).**

כשנשאל האם צמיגי הרכב נראים לו רגילים השיב: **"אמר שהכל בסדר, נסעתי" (עמ' 12 לפרו', ש' 2-3) וכשנטען כי הצמיגים גדולים מהמידות המקוריות, השיב: "בדקתי את הרכב ראיתי שהכל בסדר ברישיונות ונסעתי" (עמ' 12, ש' 10).**

כשנשאל האם הוא יודע מה זה אגזוז לחץ, ופרט זה אינו מצוין ברישיון הרכב, מסר: **"לא היה רעש. אני לא בוחן לבחון את הרכב. לא היה אגזוז לחץ. אני יודע מזה אגזוז לחץ" (עמ' 12 לפרו', ש' 13-14).** ובהמשך: **"היה אגזוז מקורי של האוטו ופגעתי במדרכה" (שם, ש' 16).** ובהמשך: **"אני הנעתי את האוטו ונסעתי לא היה רעש. פתאום פגעתי במדרכה" (שם, ש' 27-28).**

כשנשאל הנאשם מדוע ג'מאל לא מסר לו על דבר ההודעה, השיב כי ג'מאל לא ידע על הודעת איסור השימוש (עמ' 13 לפרו', ש' 11-12). עדותו זו של הנאשם עומדת בסתירה להודעת אי השימוש ולעדויות של השוטר חי שטרית, לפיהן, ג'מאל קיבל את הודעת אי השימוש, בנוכחותו.

סתירה זו יש בה כדי להטיל דופי במהימנותו של הנאשם ובגרסה שמסר בעדותו.

יתר על כן, ההגנה לא מצאה לנכון להעיד את מר ג'מאל, אשר נסע עם הנאשם ברכב, ואשר קיבל את ההודעה. כשנשאל הנאשם מדוע לא הוזמן ג'מאל להעיד, השיב תשובה מתחמקת: "**לא יודע, אין לי תשובה**" (עמ' 13 לפרו', ש' 3-8).

העובדה כי ההגנה לא מצאה לנכון להביא עד זה על מנת שיתמוך בגרסתה, מחזקת את המסקנה כי ג'מאל ידע על הודעת אי השימוש.

הלכה היא כי אי הבאתו של עד רלוונטי מעוררת חשד לפיו בעל הדין שנמנע מהבאתו חושש מעדותו של עד זה ויוצרת הנחה לפיה עדותו של עד כזה עלולה הייתה לחזק דווקא את עמדתו של הצד שכנגד. ראה לעניין זה **ע"פ 6056/07 יעלב אלחמידי נ' מדינת ישראל (2009)** וע"פ 11331/03 קיס נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(3), **453 (2004)**.

בנוסף, אביו של הנאשם, אשר ניהל את מסכת ההגנה של בנו, מסר כי בנו אינו יודע עברית וביקש לערוך את החקירה הנגדית. לאחר ששמעתי את עדותו של הנאשם, התרשמתי כי הוא מבין היטב ודובר את השפה העברית. דברים אלה של אביו של הנאשם, אשר לקח עליו את ייצוג בנו, מצביעים גם הם על הקושי ליתן אמון בגרסת ההגנה והנאשם.

לסיכום, גרסתו של הנאשם, והסתירות שנפלו בה, ביחס לעדותם של השוטרים, מחזקת את גרסת התביעה ומקעקעת את גרסת ההגנה.

עוד יוער כי מעדותו של הנאשם התרשמתי כי לזה היכרות קרובה מאוד עם הבעלים של הרכב, ועל פניו, בנסיבות אלה, ניתן להניח כי הנאשם היה מודע כי נמסרה לגבי הרכב הודעת אי שימוש.

כך או כך, יצוין כי אי ידיעת החוק אינה פוטרת. ככל שלרכב נמסרה הודעת אי שימוש הנאשם לא היה מורשה לנהוג בו.

בנוסף, טענת ההגנה כי לרכב ניתנה הודעת איסור שימוש ולאחר שזו בוטלה, משטרת שפרעם, בטעות, לא ביטלה אותה, וניתן הדוח בגין הודעה זו - דינה להידחות.

השוטר חי שטרית מסר עדות מהימנה, לפיה, הוא בדק את הרכב, ברכב נמצאו ליקויים בטיחותיים, ונמסרה למר ג'מאל, בעליו של הרכב, הודעת אי שימוש. עדות זו משתלבת עם עדותו של השוטר עלואן, אשר עצר את הרכב, לאחר ששמע רעש חריג מאגזוסט הרכב.

בהינתן האמור, אני מקבלת את גרסת השוטרים, לפיה, הנאשם נהג ברכב, לגביו ניתנה הודעת אי שימוש.

סוף דבר

בהתבסס על חומר הראיות שהונח בפניי, מהימנותם של השוטרים, הרושם האמין שהותירו בי, ומאידך, הסתירות שנפלו בגרסתו של הנאשם, הגעתי למסקנה כי הנאשם נהג ברכב שניתנה לגביו הודעת אי שימוש.

לסיכום, בהינתן האמור, ולאחר ששמעתי את הצדדים והתרשמתי מעדותם לפניי, החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ד ניסן תשע"ח, 09 אפריל 2018, במעמד הצדדים.